

НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ АНТИКРИЗОВОЇ СТІЙКОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Комська М.М.,

аспірантка науковий керівник: д.е.н.,

проф. Вініченко І.І.

Кризові явища та дестабілізаційні процеси мають значний вплив на діяльність сільськогосподарських підприємств. За умови формування антикризової стійкості забезпечується майбутній розвиток господарюючого суб'єкта, тоді як у разі її відсутності негативний вплив криз зумовлює втрату фінансової стійкості та платоспроможності й загалом унеможливує подальше упродовження господарської діяльності. Нині майже переважна частина сільськогосподарських підприємств потребують реалізації організаційно-економічних заходів щодо формування їх антикризової стійкості, а понад 3 % із них – цілісної системи антикризового впливу [1]. Як свідчить практика антикризового управління в сільськогосподарських підприємствах, воно має здійснюватися з урахуванням фази виникнення і перебігу кризи та ґрунтуватися на превентивних, реакційних або посткризових механізмах, підкріплюватися регулюючим впливом в боку держави [3].

Кризи і дестабілізація здійснюють як негативний вплив на функціонування сільського господарства, так й утворюють умови для очищення від застарілих форм і методів функціонування, стереотипів управлінського реагування, неефективних систем організації діяльності тощо. Отже, у результаті криза може цілком позитивно позначитися на процесі розвитку економічної системи, проте виключно за умови запровадження ефективних заходів формування антикризової стійкості. Проблеми адаптації систем управління сільськогосподарськими підприємствами до умов впливу криз, а також формування і реалізації спеціальних підходів забезпечення антикризової стійкості, знайшли свої відображення у численних публікаціях вітчизняних і зарубіжних учених.

Так, Л. Ц. Масловська та К. С. Головач у своєму дослідженні адаптували модель антикризового управління Дж. Бернетта до умов діяльності в сільському господарстві, яка забезпечує запобігання негативному впливу чинників зовнішнього середовища та дозволяє господарюючому суб'єкту зосереджуватися на стратегічному управлінні в кризовій ситуації [2].

У дослідженнях Н. А. Славіна зазначає про необхідність відповідних організаційних змін при впровадженні системи антикризового управління та пропонує створювати службу контролінгу з покладенням на неї функцій реалізації кадрової політики, інформаційних технологій, планування та контролю, фінансового аналізу, управління ресурсами, цінової політики та збуту, а також групи з кризового управління основними процесами [4].

У перспективі задля розвитку наукових і практичних підходів до запровадження механізмів антикризового управління в сільськогосподарських підприємствах необхідно удосконалювати засади державного регулюючого впливу при виникненні макроекономічних дестабілізаційних процесів, а також обґрунтувати оптимальний комплекс антикризових заходів на різних етапах виникнення і перебігу криз.

Література

1. Вініченко І.І., Крючкова Ж.В. Ключові чинники впливу на конкурентоспроможність аграрних підприємств. Економіка і держава. № 4. 2017. С. 32-37.
2. Масловська Л. Ц., Головач К. С. Формування системи антикризового управління сільськогосподарських підприємств. Агросвіт. 2017. № 9. С. 12-17.
3. Пріб К.А. Практика антикризового управління в сільськогосподарських підприємствах. Економіка АПК. 2019. № 10. С. 51-59.
4. Славіна Н. А. Антикризове управління сільськогосподарськими підприємствами. Інноваційна економіка. 2013. № 6 (44). С. 86-89.